

עפ"ת (חיפה) 24804-06-24 - יצחק גולובנץ' נ' מדינת ישראל

עפ"ת (חיפה) 24804-06-24 - יצחק גולובנץ' נ' מדינת ישראל מהוזי חיפה
עפ"ת (חיפה) 24804-06-24

יצחק גולובנץ'

נ ג ד

מדינת ישראל

בית המשפט המוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

[07.07.2024]

כבוד השופט שלמה בגין

פסק דין

1. בפני ערעור על החלטת בית משפט לטעורה בחרה (כב' השופט יואב נוריאל), מיום 11/5/2024 בהמ"ש 562-05-24, לפיה דחה את בקשה המערער להאריך לו את המועד להישפט ביחס לד"ח תנועה.

רקע כללי והליכים -

2. ביום 8/8/2022 נרשם לערעור ד"ח תנועה בין עבירה של נהיגה שלא בכיוון ח' התנועה - עבירה על פי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, ביום 28/8/2022 שילם המערער את הקנס, וכחודשיים לאחר מכן, הגיע באמצעות בא כוחו, בקשה להישפט.

3. בינוואר 2024 פנה שוב למשטרת ישראל, בבקשת לבטל את הד"ח מלחמת התישנותו. בבקשתו של המבקש נדחתה, תוך הפניה לכך שהמערער שילם את הד"ח, ועל כן רואים אותו כמו שהוא הורשע ונשא את עונשו.

4. בתחלת מאי 2024 פנה המערער לבית משפט קמא, בבקשת להאריך לו את המועד להישפט, על הד"ח שילם. נתען על ידו, כי תשולם הד"ח נעשה כדי למונע צבירת פיגורים ומנייעת עיקולים, ותוך חוסר מודעות משפטית למשמעות תשולם הד"ח. כמו כן טען, כי יש מספר רב של כשלים מהותיים לד"ח הנוגעים לתיאור העבירה בנסיבותיה.

5. כב' בית המשפט קמא דחה את בקשה המערער. הוטעם כי על פי הוראות סעיף 229 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי, משעה ששילם המערער את הד"ח, רואים אותו כאילו הודה באשמה ונשא בעונשו ורק במקרים מיוחדים ובנסיבות חריגות, יארך המועד להישפט. במקרה הנדון לא הראה המערער קיומם של טעמים מיוחדים או נסיבות חריגות, המצדיקות לקבלת הבקשה, שעיה שעייר טענתו היא שהוא שילם את הד"ח מבלי שהוא מודע להלכה למעשה, לשמעות המשפטית של התשלום.

6. בנוסף ציין כי בית משפט קמא, כי הבקשה לא מצינית מתי נמסרה תגובה מפנ"א ומפניית בא כוחו של המערער אל מפנ"א עולה, כי היא הייתה כשלושה כשלושים וחצי, עבור להגשת הבקשה להארכת מועד להישפט בעניינו של הדוח. צוין כי שייח' זה עומד בוגד להוראות סעיף 229 (ה) לחוק האמור, ואף מטעם זה דין הבקשה להידחות, אשר לטענה בדבר עיות דין, אף טענה זו נדחתה ע"י בית משפט קמא, תוך שצוין כי טענת ב"כ המערער לחוסרים מסוימים בתיאור הנسبות הנוגעות לביצוע העבירה, אין בהם כדי להצביע על פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

7. ב"כ המערער חזר בפניו על טיעונים שהעליה בבית משפט קמא, תוך שהפנה לפסיקה, שלטונו, תומכת בכר שיש לקבל את הערעור ולהאריך את המועד להישפט ואילו ב"כ המשיבה החירה החזיק אחר החלטת בית המשפט קמא מנימוקיה, וביקש לדוחות את הערעור.

- דין והכרעה -

8. לאחר שעינתי בהחלטת בית משפט קמא ושמעתית את טענות הצדדים, נחה דעתך כי דין הערעור להידחות.

9. ההוראות הרלבנטיות לנדרנו מצוויות בסעיף 229 לחוק סדר הדין הפלילי (נ"מ) התשמ"ב 1982 (להלן: "חсад פ&טוטק";) והן קובעות כדלקמן:

(א) מי שנמסרה לו הודעת תשלום כסף, ישלם, תוך תשעים ימים מיום הממצאה, את הקנס הננקוב בהודעה, לחשבון שצוין בה, זולת אם פועל באחת מדרכיהם אלה:

(1) הגיע לתבע, תוך שלושים ימים מיום הממצאה, בקשה לבטל כאמור בסעיף קטן (ג), ולענין בקשה לבטל כאמור לגבי עבירה מהטעם שהעבירה בוצעה שלא בידי מי שקיבל את ההודעה...

(2) הודיע, תוך תשעים ימים מיום הממצאה, בדרך שנקבעה בתקנות, שיש ברצונו להישפט על העבירה...
...

(ח) שילם אדם את הקנס רואים אותו כאיו הודה באשמה בפני בית המשפט, הורשע ונשא את עונשו. אולם הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על אדם ששילם את הקנס ותבע לבטל את הودעת תשלום הקנס לפי סעיף קטן (ג) או על אדם שבית המשפט החליט לקיים את משפטו אף על פי שהוא רצונו על רצונו להישפט כאמור בסעיף 230..."

סעיף 230 לחсад פ' מוסיף וקובע כדלקמן:

(ב) "הודיע אדם לפי סעיף 229 (א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלת הודעתו; בית המשפט רשאי, לקיים את המשפט גם אם אותו אדם בקש להישפט באיחור, ובבלבד

שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה), בשינויים המחייבים, או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפורט בהחלטתו...".

10. הנה כי כן, בפני מקובל הדוח עומדות שלוש חלופות לבחירתו: האחת, לשלם את הדוח בתוך 90 ימים; השנייה, לבקש מתבע לבטל בתוך 30 ימים; השלישית, לבקש להישפט עליו בתוך 90 ימים. בחירה בחלופה הראשונה משמעה קבלת אחריות על ביצוע העבירה וסיום ההליך; פניה לחלופות השנייה והשלישית משמעה כפירה ביצוע העבירה. היא כפופה לדס זמינים מסוימים, היא מצריכה בירור משפט, ועל עלה משתר משטר שונה שונה מהחלופה הראשונה.

11. אשר לבחירה בחלופה הראשונה תשלום הקנס. על פי לשון הוראת סעיף 229 (ח) לחсад פ', משעה שאדם שילם את הקנס הקבוע בצד העבירהמושא הדוח שקיבל, "רואים אותו כאיו הודה באשמה בבית המשפט", ומגבלת תשעים הימים הקבועה בסעיף 229 (א) לחсад פ' איננה חלה עליו עוד. חל עליו ההסדר הקבוע בסעיף 229 (ח) לחсад פ' (ראו: רע"פ 641/19 מדינת ישראל (2019), שם בפסקה 6). משכך, ומשעה שלפי לשון החוק יש להשייף עליו כדי שהודה באשמה בבית המשפט, חלה עליו הוראת סעיף 153 (א) לחсад פ' שכותרתה "חזרה מהודיה".

הוראה זו קובעת, כי חזרה מהודיה תעשה רק אם הרשה זאת בית המשפט "מנימוקים מיוחדים שיירשםו". מקום בו החזרה מהודיה היא לאחר שאותו אדם הורשע ונגזר עונשו, כבנדונו, תאפשר חזרה מהודיה רק בנסיבות חריגות (reau"פ 3905/24 אוריאל בן צור נ' מדינת ישראל (2024); ע"פ 3633/21 פלוני נ' מדינת ישראל (2022)).

12. זאת ועוד, עיין בפסקה הנוגעת בסוגיית "חזרה מהודיה" בעבירות תעבורה, מלמד, כי בקשה נאשימים לחזור בהם מהודיה הנובעת מהתשלום הקנס בטענות של טעות, היסח הדעת, או הבנת הנפקות המשפטיות שבתשלום, וכיוצא באלה סיבות, לא התקבלה בפסקה ממוקמה "טעמים מיוחדים", המצדיקה מתן היתר לחזרה מהודיה, בזיקה להוראותו של סעיף 229 (ח) לחсад פ'. להן סקירה תמציתית של הפסקה.

13. בראע"פ 21/2342 שדי' נ' מדינת ישראל (2021), נטען שהकנסשולם בהיסח הדעת, עקב מבצע להסדרת דוחות, ומוביל שהמباحثת קיבלה את הדוח לידיה, ומוביל שהבינה את משמעות התשלום, ממש כמו בנדונו. בית המשפט העליון ולפניו הערכאות הדיניות, לא קיבל הסברים אלה ודחו את הטענה; בראע"פ 2304/19 מדינת ישראל (2019), נטען כי ההחלטה לשלם את הקנס נעשתה מתוך הבנה שגיה לפיה לא ירשמו לחובת המباحث נקודות. טענה זו נדחתה ע"י הערכאות הדיניות וע"י בית המשפט העליון; בראע"פ 2754/12 ביסמות נ' מדינת ישראל (2012), נטען שהדו"ח שולם בטעות בשל העובדה שהוא עולה לארץ. טענה זו נדחתה ע"י בית המשפט העליון; בראע"ת (מחוזי חיפה) 10673-03-21 הורוביץ נ' מדינת ישראל (2021), נטען כי הדוח שולם בתום לב מחשש מפני עיקול, תוך סבראה כי ניתן יהיה להסביר את הדוח לאחר מכן ומוביל שהמباحث קיבל את הדוח לידיו. טענה זו נדחתה ע"י בית המשפט המחוזי; באופן דומה בראע"ת (מחוזי -ם) 42038-10-18 רחל נסן נ' מדינת ישראל (2019), נטען שהדוחות שלומו בשל עיקולים, בשגגה, ושל היותה של המערערת עולה חדשה, שלא הבינה את השפה ואת החוק בארץ. הטענות נדחו ולא נחשבו כמקומות נסיבות מיזידות המצדיקות היתר לחזרה מהודיה והארכת מועד להישפט.
14. ומהתם להכא.
15. טענותיו של המערער לפיהן שילם את הקנס בטעות, מוביל להבין את הנפקות המשפטיות של תשלום הקנס, לרבות ההשלכה שיש בהרשעתו על רשיונו, שבותת את הלב, אך לפי הפסיכה, אין מسوוג הטענות שכוכן להוות "נימוקים מיזידים" המצדיקות מתן היתר לחזרה מהודיה המערער שעלה שילם את הדוח.
16. זאת ועוד, לפי העובדות שהו בפני כב' בית המשפט קמא, המערער שילם את הדוח כ- 20 ימים לאחר שקיבל אותו בחודש אוגוסט 2023. פנית בא כוחו למפנ"א לבירור, התרחשה בחודש אוקטובר 2023, חודשיים לאחר מכן, כשההרשעה חלה. ורק כשנה לאחר מכן, פנה שוב בא כוחו של המערער למפנ"א, בטענה שהדוח תהייש ואין ניתן להעמיד את המערער לדין. התנהלות זו ושיהוי ניכר זה, מושיפים ומוכיחים את אי הצדקה לבקשתו, ועל כן מצדקת היתה החלטת כב' בית המשפט קמא כאשר דחה את הבקשה.
17. אשר לשאלת עיונות הדין וטענת המערער כי הוא כופר באשמה, גם בעניין זה סבורני כי צדק בית המשפט קמא שעה שדחה את הטענה. יצוין כי בית המשפט העליון פסק כי העובדה שנג כופר באשמה אין משמעותה כי יש לבטל את פסק הדין "לשיטה זו - כל מי שכופר ולא התיציב זכאי לביטול פסק-דין, ולא היא" (ע"פ 1773/04 אלעוברה נ' מדינת ישראל (2004). כפייה כללית באשמה וטענות כלויות אודות כשלים, מוביל להראות היכן מונחים כשלים אלה במארג הראייתי ומה השלכותם על התוצאה, אינה מספיקה כדי לבסס חש לעיונות דין, ואין בכך כדי להראות כי לו ניהול ההליך תהיה התוצאה שונה. בהקשר זה יצוין, כי תגובתו הספונטנית של המערער בפני השוטר עורך הדוח לא הייתה כפירה בביטול העבירה, אלא אמרות שיש בהן משומן ראשית הودיה במיחס לו. כך שאין גם כל הצדקה עניינית לפתח את העניין מחדש.
18. סוף דבר, משלא מצאתי כי נפלה שגגה בהחלטת כב' בית המשפט קמא בישמו את הדין על העובדות שבפניו, לא כמה עילה המצדיקה התערבות של ערכאת הערעור בהחלטה, ועל כן אני>Dוחה את הערעור.
- נinan היום, א' تمוז תשפ"ד, 07 يول' 2024, בהעדר הצדדים.